

19 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0003/985
ลงวันที่ 26 มีนาคม 2553 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยจังหวัดกระบี่ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีนางบุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ช่มชู้ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดความอาญาในข้อหาจับไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำการตามที่ถูกร้องเรียน จึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวมีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย ดังนั้น จึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทยให้หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่าง ๆ

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการร้องเรียนดังกล่าวเกิดจากการทอดทิ้งผู้สูงอายุให้อยู่เพียงลำพัง ไม่มีผู้ดูแลเป็นประจำ ผู้สูงอายุไม่ได้อาศัยอยู่จริงตามภูมิลำเนาในทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่ได้รับการดูแลตามสมควร จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาให้ความสำคัญในการตรวจสอบ สืบรวจ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในพื้นที่เพื่อให้บุคคลกลุ่มดังกล่าวได้เข้าถึงการบริการของรัฐ อย่างเท่าเทียมทั่วถึงด้วย รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและพิจารณาดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยเลิศ ภิญโญรัตนโชติ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร/โทรสาร 0-7561-1899, 0-7562-2437

กระทรวงมหาดไทย กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง วันที่ 30 เม.ย. 2553 เลขรับ 15916		สำนักงานรัฐมนตรี วันที่ 2680 วันที่ 5 เม.ย. 2553 เวลา กระทรวงมหาดไทย
		กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น วันที่ 313 วันที่ 5 เม.ย. 2553 เวลา

ที่ กม ๐๐๐๓/๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารบี ชั้น ๖-๘
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๔๑๐/๒๕๕๒ จำนวน ๑๐ หน้า

ด้วยนางบุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคำมินตะควก จังหวัดราชบุรี ข่มขู่ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดอาญา ในข้อหาจับได้ผู้ต้องหาออกจากบ้านพัก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวข้างต้น ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วเห็นว่า จากผลการตรวจสอบไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรณีนี้มีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย ให้หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐ ด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของระบบทะเบียนราษฎร ดังที่เกิดขึ้นในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระบบ และกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ให้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม ครบถ้วน และทั่วถึงทุกray ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คำนึงการ ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบด้วย และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิรัช วิระวิทย์)

รองเลขาธิการ ราชอาณาจักรการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการมวท
รับที่ 850
วันที่ 12 เม.ย. 2553
เลขที่

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (คำร้องที่ ๖๓/๒๕๕๔)
กลุ่มงานตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ๒ (นายกมธรรม์)
โทรศัพท์ ๐-๒๑๔๑-๓๕๔๓ โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๕๕๗๗

ศูนย์การระดม มท.
รับที่ 1406
วันที่ - 3 พ.ค. 2553

สำนักการตรวจการและเรื่องร้องทุกข์
เลขรับ 2982
วันที่ 30 เม.ย. 2553
เวลา ๑๕

ที่ มท ๐๑๐๑/2367

เรียน สักกระทรวงมหาดไทย

เพื่อโปรดพิจารณาและรายงานผล
ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ทราบด้วย

(นายสุรศักดิ์ ควหา)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
28 เม.ย. 2553

๑๕ ๒
๑๕ ๒
๑๕ ๒
๑๕ ๒
๑๕ ๒

สำเนาฉบับ

สำเนาฉบับ

(นายกมสรศักดิ์ เมธิกุล)

เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน 7 7

รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๔๑๐ /๒๕๕๒

เรื่อง สิทธิผู้สูงอายุกรณีไม่ได้รับการดูแลที่เหมาะสม
ผู้ร้อง นางบุปผา เกตุสุวรรณ
ผู้ถูกร้อง สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๖๓/๒๕๔๔ กรณีผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกข่มขู่ว่ากระทำความผิดอาญาข้อหาข่มขู่ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะกิจตรวจสอบเรื่องที่ร้องเรียนก่อนปี ๒๕๔๕ ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๕

สาระสำคัญของคำร้อง

นางบุปผา เกตุสุวรรณ อยู่บ้านเลขที่ ๒๘๘/๘ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ร้องเรียนว่าเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก ๑ นายได้มาที่บ้านพักของผู้ร้องแล้วสอบถามรายละเอียดคนในครอบครัว โดยอ้างว่าญาติของผู้ร้องซึ่งพักอยู่ใกล้เคียงกันคือ นายเฉลียว (ไม่ระบุนามสกุล) ได้ไปแจ้งความกล่าวโทษผู้ร้องต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมบอกว่าเป็นการแจ้งความในเรื่องใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ร้องจึงไปพบ พ.ต.ท. บัณฑิต (ไม่ระบุนามสกุล) ที่สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกเพื่อขอความเป็นธรรม แต่ พ.ต.ท. บัณฑิต กลับเรียก นายสุจินต์ (ไม่ระบุนามสกุล) ญาติของผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าบ้านของผู้ร้องไปพบแล้วข่มขู่ในทำนองว่าการไล่คนแก่ออกจากบ้านเป็นความผิดทางอาญา

ผู้ร้องจึงไปขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความกับ ส.ต.ท.วิรัตน์ (ไม่ระบุนามสกุล) เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ แต่ถูกตะคอกไล่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้ ทั้งนี้ ผู้ร้องอ้างว่าเรื่องที่ถูกลักลอบพาไปไม่ดูแล้วยาเสพติดและจับได้ออกจากบ้านไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด จึงขอความเป็นธรรมจากการกระทำที่ไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย

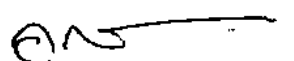
การดำเนินการตรวจสอบ

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนโดยรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายและจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ร้อง

๑.๑ นางบุปผา เกตุสุวรรณ ผู้ร้อง ชี้แจงความหนังสือร้องเรียนว่าบ้านพักของผู้ร้อง มีผู้อาศัยอยู่ ๔ คน คือ ผู้ร้อง, ยายเจดีย์ (ไม่ระบุนามสกุล), น้องสาวของผู้ร้อง (ไม่ระบุชื่อ) และน้องเขยของผู้ร้อง (ไม่ระบุชื่อ) แต่ยายเจดีย์มีความขัดแย้งกับคนอื่นในครอบครัว มักค่าลูกหลานด้วยด้อยค่าที่หยาบคายและชอบจุกจิกอุปนิสัย รบกวนบอกกล่าวกับบุคคลทั่วไปว่าถูกหลานไม่เลี้ยงดูจนต้องไปขอทานชาวบ้านกิน ทั้งที่ผู้ร้องและญาติให้การดูแลยายเจดีย์ตลอดมา น้องสาวของผู้ร้องก็จ่ายเงินให้ใช้ทุกเดือน ยายเจดีย์มักหลอกพวกคนว่ามีอาการป่วยหนักแต่เมื่อพาไปพบแพทย์กลับไม่มีอาการผิดปกติอื่นใด มักหาโอกาสไปฟ้องญาติที่น้องคนอื่นเพื่อกล่าวหาใส่ร้ายพวกคนจนญาติฯ ตั้งพวกคนว่าอย่าปล่อยยายมาอยู่จนวายชีพ ยายเจดีย์จะต้องเดินทางไปนอกบ้านทุกวันด้วยการเช่ารถตามล้อเครื่องครั้งละ ๑๐๐ บาท โดยสลับระหว่างการไปที่โรงพยาบาลดำเนินสะดวกและไปหาเจ้าเข้าทรงที่จังหวัดสมุทรสงครามแห่งละวัน นอกจากนั้นยายเจดีย์มักขู่พวกคนว่าจะไปแจ้งความตำรวจให้ดำเนินคดีพวกคนข้อหากระทำความผิดต่อยายเจดีย์ในเรื่องต่างๆ เช่น จับได้ออกจากบ้านไม่เลี้ยงดู ถักทอภัย และกักขังหน่วงเหนี่ยว ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด

๑.๒ คณะกรรมการฯ มีหนังสือถึง นางบุปผา เกตุสุวรรณ เพื่อสอบถามรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเพิ่มเติม ตามหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓๔๑๐ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ หนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๐๖/๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๖ แต่นางบุปผาฯ ไม่ได้ตอบกลับ คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือถึงกรมการปกครองเพื่อสอบถามข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของนางบุปผาฯ ตามหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๔ และได้รับแจ้งจากกรมการปกครองว่าตรวจไม่พบรายการข้อมูลของบุคคลดังกล่าวในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ตามหนังสือสำนักบริหารการทะเบียน : กรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๕/๑๑๗๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔

๒. ข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้อง

๒.๑ ศ.ค.อ. วิรัตน์ ใจตุเทพ เสมิชนเปรียบเทียบเทียบปรับสถานีตำรวจนครบาลคำเนินตะควง ซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ตามบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ว่าตนรับราชการที่สถานีตำรวจนครบาลคำเนินตะควง ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ - ปัจจุบัน กรณีคนที่ถูกร้องเรียนว่าเมื่อปี ๒๕๔๔ ได้ปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาบันทึกประจำวันให้แก่ นางบุปผา เกตุสุวรรณ และมีการตะคอกใส่ นางบุปผานั้น ขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เนื่องจากตนเพียงแต่แจ้งกับนางบุปผาไปว่าไม่มีอำนาจอนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา และแจ้งให้นางบุปผา ไปขออนุญาตจาก พ.ค.ค. บัณฑิต ม่วงจำ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ร้อยเวรและนั่งอยู่ใกล้กับตนในขณะนั้น แต่ปรากฏว่าร้อยเวรไม่อนุญาต และตนขอยืนยันว่าไม่มีการตะคอกใส่ นางบุปผา แต่อย่างใด

๒.๒ ศ.ค.อ. วิรัตน์ ใจตุเทพ ได้มอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แก่คณะกรรมการฯ ดังนี้

(๑) รายงานประจำวันของสถานีตำรวจนครบาลคำเนินตะควง ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปคือ นางเจติยว จันทร์แก้ว อายุ ๔๕ ปี มาพบพนักงานสอบสวนแจ้งว่า ถูกหลานสาวไล่ออกจากบ้านเลขที่ ๕๒ หมู่ ๑ ตำบลคำเนินตะควง อำเภอคำเนินตะควง และต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมเดินทางกลับไปที่บ้านหลังดังกล่าวเพื่อเอาเสื้อผ้าและยารักษาโรคของผู้แจ้ง พนักงานสอบสวนจึงส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจพาผู้แจ้งกลับไปบ้าน และได้พบกับหลานสาวของผู้แจ้งซึ่งได้กล่าวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า "ตำรวจไม่ต้องมายุ่ง" เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเดินทางกลับ และต่อมาในวันเดียวกันเวลา ๒๒.๓๐ น. มีพลเมืองติแจ้งพนักงานสอบสวนว่าผู้แจ้งถูกไล่ออกจากบ้านมานั่งอยู่บริเวณข้างถนนหน้าบ้านหลังดังกล่าว พนักงานสอบสวนจึงไปรับตัวผู้แจ้งมาพักชั่วคราวที่สถานีตำรวจนครบาลคำเนินตะควง และบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดไว้เป็นหลักฐาน

(๒) หนังสือสำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ ที่ ๐๕๒๐.๕๒/๓๑๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ซึ่งแจ้งเวียนไปยังสถานีตำรวจทั่วประเทศให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๒ ว่าด้วยรายงานประจำวัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งในระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ระบุว่า ห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่จับบันทึกไว้ในรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐาน และให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต

๓. ข้อเท็จจริงจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ นายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอคำเนินสะดวก ได้ตรวจสอบรายการข้อมูลบุคคลของนางเฉลียว จันทแก้ว และบุคคลที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และส่งมอบข้อมูลผลการตรวจสอบให้แก่คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(๑) นางเฉลียว จันทแก้ว เลขประจำตัวประชาชน ๓-๗๐๐๔-๐๐๐๑๐-๓๘-๗ เกิดเมื่อ ๒๔๖๐ ย้ายเข้ามีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ ๑ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนางเฉลียวฯ พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๒๘๘ หมู่ ๘ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยที่ไม่ได้แจ้งย้ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ แต่อย่างใด

(๒) ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบ้านของทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๘๘ หมู่ ๘ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี คือ นายธงชัย กุ่มมณี ย้ายเข้ามีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยมีชื่อของบุคคลที่อาศัยอยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ดังกล่าวอีก ๒ คน คือ ภรรยาและบุตรชายของนายธงชัยฯ

๓.๒ นางอรุณี อุ่นยะวงศ์ ให้ข้อมูลคำต่อคณะอนุกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สรุปได้คือ นางอรุณีฯ เป็นบุตรของนางอุโสม จันทแก้ว ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วเมื่อปี ๒๕๔๐ โดยนางอุโสมฯ เป็นบุตรคนที่สองของนางเฉลียว จันทแก้ว ส่วนบุตรที่เหลืออีกสองคนของนางเฉลียวฯ ล้วนแต่เสียชีวิตไปหมดแล้ว นางเฉลียวฯ ผู้เป็นยายจึงมาพักอาศัยอยู่กับนางอรุณีฯ ที่บ้านเลขที่ ๒๘๘ หมู่ ๘ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก ต่อมานางอรุณีฯ ย้ายออกจากบ้านหลังดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๔๖ ไปอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๖๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลแพะพวย อำเภอคำเนินสะดวก โดยยังมี นางบุปผา เกตุสุวรรณ (ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น นางฐิติพร เกตุสุวรรณ) ถูกที่ถูกน้องของนางอรุณีฯ อาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวกับนางเฉลียว จันทแก้ว หลังจากนั้นประมาณหนึ่งปีเศษนางบุปผาฯ ก็ย้ายไปอยู่ที่ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ทำให้นางเฉลียวฯ ซึ่งขณะนั้นอายุ ๘๐ กว่าปี พักอาศัยอยู่เพียงคนเดียวในบ้านจนถึงปัจจุบัน นางอรุณีฯ ยอมรับว่าก่อนหน้านี้เมื่อ ๖ ปีที่แล้ว (พ.ศ. ๒๕๔๔) นางบุปผาฯ มีเรื่องทะเลาะกับนางเฉลียวฯ และทั้งคู่ได้ไปที่สถานีตำรวจภูธรคำเนินสะดวก แต่นางอรุณีฯ ไม่ทราบรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้นเพราะไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ ดังกล่าวด้วย สำหรับการดูแลนางเฉลียวฯ นั้น นางอรุณีฯ ยืนยันว่าตั้งแต่นางบุปผาฯ ย้ายไปจังหวัดสมุทรสาคร นางอรุณีฯ กับสามี (ส.ค.อ. สมชาย อุ่นยะวงศ์) ได้ผลักดันเข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ วันละครั้งในตอนเย็น หากช่วงไหนคิดจะจำเป็นจริงๆ ก็จะเว้นการเข้ามาดูแลไม่เกินหนึ่งวัน เมื่อมาถึงจะช่วยหาอาหารให้นางเฉลียวฯ และช่วยเช็ดตัวให้ และก่อนกลับจะถือคอกุญแจไว้ด้านนอกของประตูหน้าบ้านส่วนประตูหลังจะใช้เหล็กคล้องไว้ด้านในเพื่อป้องกัน

ภยันตราย โดยนางอรุณีฯ อ้างว่านางเฉลียวสามารถออกนอกบ้านได้ทางประตูหลังแต่ช่วงหลัง
นางเฉลียวมักอยู่แต่ในบ้านไม่ออกไปไหน นางอรุณีฯเคยพานางเฉลียวฯ ไปตรวจรักษาที่
โรงพยาบาลคำเนินสะควกครั้งสุดท้ายเมื่อปี ๒๕๔๘ เนื่องจากมีอาการเป็นแผลพุพองที่เท้าและ
กระบังลมอักเสบและเคลื่อนออกมาทางทวารหนัก ซึ่งแพทย์แจ้งว่าควรผ่าตัดรักษาอาการ
แต่นางเฉลียวฯ ไม่ยอมและขอกลับมาพักรักษาตัวที่บ้าน ปัจจุบันนางเฉลียวฯ อายุ ๘๐ ปี
มีอาการหูตึงและหลงลืมเป็นบางครั้งแต่ยังสามารถพูดจาสื่อสารได้รู้เรื่อง นางอรุณีฯ ยืนยันว่า
คนประสงค์ดูแลนางเฉลียวฯ ด้วยตนเองต่อไป ไม่ต้องการให้ทางราชการนำตัวนางเฉลียวฯ ไป
ไว้ที่สถานสงเคราะห์ แต่หากจะส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ ที่บ้านเป็นครั้งคราวก็
ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด

๓.๓ นางประนอม ประไพพันธ์ ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการฯ ตาม
หลักฐานบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สรุปได้คือ นางประนอมฯ อาศัยอยู่
บ้านเลขที่ ๓๕๖ หมู่ ๘ ตำบลคำเนินสะควก อำเภอคำเนินสะควก อยู่ติดกับบ้านเลขที่ ๒๘๘
ซึ่งนางเฉลียวฯ อาศัยอยู่ นางประนอมฯ ยืนยันว่าเมื่อประมาณ ๘ ปีที่แล้วนางเฉลียวฯ เริ่มมี
อาการเดินไม่ได้ต้องเคลื่อนไหวด้วยการกระเด้งกันไปเรื่อยๆ และได้อาศัยอยู่ในบ้านหลัง
ดังกล่าวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยมีหลานสาวคือนางอรุณีฯ ซึ่งอาศัยอยู่ที่ตำบลแพงพวย
อำเภอคำเนินสะควก เข้ามาดูแลนางอรุณีฯ เพียงเดือนละครั้ง นางเฉลียวฯ ยังชีพอยู่ได้เพราะมี
ชาวบ้านช่วยกันดูแลเรื่องอาหารการกินด้วยความสงสาร หลังจากนั้นเมื่อประมาณหนึ่งปี
ที่ผ่านมา นางอรุณีฯ กับสามี เริ่มเข้ามาดูแลโดยทำอาหารทิ้งไว้ให้นางเฉลียวฯ วันละครั้ง
แต่ก่อนที่จะกลับไปก็จะถือคอกุญแจประตูบ้านซึ่งนางเฉลียวฯ ไว้ในบ้าน ก่อนหน้าที่
นางเฉลียวฯ จะเริ่มถูกขังให้อยู่ภายในบ้านนางเฉลียวฯ มักพูดว่าถูกหลานไม่ยอมให้อยู่บ้าน
หลังนี้ ซึ่งนางอรุณีฯ เคยเห็นนางบุปผา ญาติของนางเฉลียวฯ ปิศประตูปบ้านไม่ให้นางเฉลียวฯ
เข้าบ้านและให้อาศัยอยู่บริเวณหน้าบ้าน นางเฉลียวฯ มักออกไปขออาศัยกับเพื่อนบ้านใน
ละแวกนั้นเป็นประจำ แต่เมื่อไปได้ไม่กี่วันก็จะกลับมามันเองโดยที่ลูกหลานไม่เคยไป
รับกลับมา บางครั้งนางเฉลียวฯ จะไปนั่งขอทานที่บริเวณตลาดน้ำคำเนินสะควกได้เงินมาก็
เก็บไว้ใช้เอง เมื่อประมาณปี ๒๕๔๔ นางเฉลียวฯ ถูกปล่อยให้นั่งตากฝนอยู่นอกบ้านในขณะที่
มีฝนตกหนักนางประนอมฯ จึงโทรศัพท์แจ้งให้สถานีตำรวจภูธรคำเนินสะควกมารับ
นางเฉลียวฯ ไปดูแลที่โรงพักหลังจากนั้นไม่นานนางเฉลียวฯ ก็กลับมามีบ้าน

นางประนอมฯ เห็นว่านางเฉลียวฯ ไม่ได้รับการดูแลจากลูกหลานเท่าที่ควร
แม้แต่ผู้ใหญ่วัยคนปัจจุบันที่มีตำแหน่งเป็นกำนันตำบลคำเนินสะควกด้วย (กำนันเล็ก) ซึ่งพัก
อาศัยอยู่ห่างจากบ้านของนางเฉลียวฯ เพียง ๕๐๐ เมตร ก็ไม่เคยมาดูแลหรือให้การช่วยเหลือ
นางเฉลียวฯ แต่อย่างใด

๓.๔ นายสมทรง เจริญกิมซื่อ กำนันตำบลคำเนินตะควก ให้ถ้อยคำต่อ คณะอนุกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ว่าดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๕ ตำบลคำเนินตะควก และตำแหน่งกำนันตำบลคำเนินตะควกมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๑-ปัจจุบัน นายสมทรงฯ ยืนยันว่าไม่เคยทราบมาก่อนว่านางเจ็ลยวฯ อาศัยอยู่คนเดียวในบ้านเลขที่ ๒๔๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลคำเนินตะควก เพิ่งมาทราบเมื่อต้นปี ๒๕๕๐ หลังจากที่ได้รับแจ้งจากนายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอคำเนินตะควก ให้ช่วยไปตรวจสอบว่านางเจ็ลยวฯ อาศัยอยู่ที่บ้านหลังดังกล่าวหรือไม่ ก่อนหน้านั้นทราบเพียงว่านายสุจินต์ฯ (ไม่ทราบนามสกุล) พักอยู่ที่บ้านหลังนั้น แต่นายสุจินต์ฯ ได้ย้ายไปอยู่ที่ตำบลแพงพวย อำเภอคำเนินตะควก ตั้งแต่ ๓ ปีก่อน (ประมาณปี ๒๕๔๗) หลังจากนั้นนายสมทรงฯ เคยผ่านไปที่บ้านหลังดังกล่าวพบว่าบ้านปึกอยู่ตลอดเวลาโดยไม่ทราบว่ามิใคร่อยู่ในบ้านหรือไม่ ประชากรของหมู่ ๕ ตำบลคำเนินตะควก มีผู้สูงอายุมากกว่า ๗๐ ปีขึ้นไป ประมาณ ๗๐ คน ซึ่งนายสมทรงฯ ได้ประสานกับโรงไฟฟ้าราชบุรีจัดสรรเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า ๖๐ ปี ในเขตพื้นที่ตำบลคำเนินตะควก ราษฎร ๕๐๐ บาท/ปี แต่ที่ผ่านมานางเจ็ลยวฯ ไม่เคยได้รับเงินช่วยเหลือเนื่องจากนายสมทรงฯ เพิ่งมาทราบว่านางเจ็ลยวฯ อาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าว และเมื่อไปตรวจสอบรายการฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรก็พบว่านางเจ็ลยวฯ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ ๑ ตำบลคำเนินตะควก มิได้มีชื่ออยู่ในบ้านเลขที่ ๒๔๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลคำเนินตะควก แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นนายสมทรงฯ จะได้ประสานงานกับทางอำเภอคำเนินตะควกและเทศบาลตำบลคำเนินตะควกเพื่อดำเนินการดูแลและช่วยเหลือนางเจ็ลยวฯ โดยเร่งด่วนต่อไป

๔. การลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ คณะอนุกรรมการฯ ได้มอบหมายให้ นายคมศรศักดิ์ เมธิกุล ผู้ช่วยเลขานุการของคณะอนุกรรมการฯ นางนงเยาว์ อบสุวรรณ เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๑ นางไชนภา ไวทยกุล เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๑ และนายบุรินทร์จรรย์ คันตระกูล นิตกร ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงที่บ้านเลขที่ ๒๔๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลคำเนินตะควก อำเภอคำเนินตะควก เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยมีนายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอคำเนินตะควก ประสานงานแจ้งให้นางอรุณี อุ่นชะวงศ์ ผู้ถือกุญแจเปิดปิดบ้านนำผู้แทนคณะอนุกรรมการฯ เข้าไปตรวจสอบและบันทึกภาพถ่ายสภาพความเป็นอยู่ของนางเจ็ลยวฯ จันทแก้ว ภายในบ้านหลังดังกล่าว

ผลการตรวจสอบพบว่า บ้านหลังดังกล่าวถูกล็อกกุญแจไว้ที่ด้านนอกของประตูหน้า ภายในบ้านมีนางเจ็ลยวฯ นอนอยู่บนผ้าห่มที่ปูบนพื้นบ้านในสภาพที่ไม่สวมเสื้อผ้า และมีคราบเลือดที่ผ้าห่มซึ่งเกิดจากบาดแผลบริเวณศีรษะที่ยังแห้งไม่สนิท ซึ่งสันนิษฐานว่า

อาจเกิดจากอุบัติเหตุล้มกระแทกพื้น และที่บริเวณทวารหนักมีอวัยวะภายในขนาดใหญ่ที่มีลักษณะอักเสบแดงเรื่อรังไหลออกมาภายนอก (นางอรุณีฯ ซึ่งแจ้งว่าเป็นอาการกระบังลมอักเสบและเกลื่อน) จากการสังเกตพบว่านางเฉลียวฯ ยังสามารถตอบคำถามว่าคนชื่ออะไร แต่มีอาการทุพพลภาพ สภาพร่างกายสทปรกและอ่อนแอมาก ไม่สามารถยืนหรือนั่งได้ตามปกติ ต้องเคลื่อนไหวดำเนินการนั่งติดกันไปตามพื้น ยังชีพด้วยอาหารเหลวที่นางอรุณีฯ นำมาให้ที่บ้านวันละครั้งในตอนเย็น และนางเฉลียวฯ อยู่ในสภาพเหมือนถูกขังไว้ในบ้านให้อยู่คนเดียว เพราะนางอรุณีฯ จะปิดบ้านโดยล็อกกุญแจไว้ที่ประตูหน้าด้านนอก ส่วนประตูหลังพบว่าด้านนอกบ้านมีลักษณะเป็นสายล่อสำหรับล็อกกุญแจด้วยเช่นกัน ในขณะที่ตรวจสอบไม่มีการล็อกกุญแจจากประตูหลังด้านนอกแต่มีการปิดกั้นประตูหลังด้านในบ้านซึ่งระดับความสูงจากพื้นบ้านถึงก้นประตูอยู่สูงเกินกว่าที่สภาพร่างกายของนางเฉลียวฯ จะสามารถเปิดประตูได้เอง

๔.๒ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีหนังสือ คำว่าที่ชุดที่ สม ๐๐๐๒/๓๔๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี แจ้งสภาพความเป็นอยู่ของนางเฉลียวฯ จันทแก้ว ให้ทราบและขอให้จังหวัดราชบุรีประสานงานกับอำเภอคำเนินสะดวกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดูแลและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุรายนางเฉลียวฯ ตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ต่อมาคณะอนุกรรมการฯ โดยฝ่ายเลขานุการได้โทรศัพท์สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากนางประนอม ประไพพันธ์ เพื่อนบ้านของนางเฉลียวฯ จันทแก้ว ได้ความว่าหลังจากที่คณะอนุกรรมการฯ ไปที่บ้านของนางเฉลียวฯ ก็มีเจ้าหน้าที่มาดูแลนางเฉลียวฯ อยู่บ้างและญาติของนางเฉลียวฯ ก็เข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ อย่างสม่ำเสมอกว่าเดิม

ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนกรณีนี้ผู้ร้องอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคำเนินสะดวกไปที่บ้านพักของผู้ร้องแล้วสอบถามรายละเอียดของคนในครอบครัวโดยอ้างว่ามีผู้สูงอายุคือ นางเฉลียวฯ จันทแก้ว ไปแจ้งความกล่าวโทษผู้ร้อง และต่อมาได้เรียกญาติของผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าบ้านของผู้ร้องไปข่มขู่ว่าการไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านเป็นความผิด ผู้ร้องจึงขอคัดค้านหาหลักฐานการแจ้งความแก่กตัญญูเจ้าหน้าที่ตำรวจจะคอยไล่และปฏิเสธไม่ยอมคัดค้านหาเอกสารให้ ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคำเนินสะดวกได้กระทำการจริงตามที่ผู้ร้องเรียนหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามผลการตรวจสอบฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ นางเฉลียวฯ ซึ่งขณะนั้น อายุ ๘๔ ปี และมีสภาพร่างกายไม่ปกติเดินไม่ได้

ต้องเคลื่อนไหวกว่ด้วยการกระดกนไปตามพื้น ได้ไปแจ้งพนักงานสอบสวนให้ทราบว่าคุณถูก
หลานสาวไล่ออกจากบ้านพัก และต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมเดินทางกลับไปที่บ้านเพื่อเอา
เสื้อผ้าและยารักษาโรคของนางเจดียวฯ แต่เมื่อไปถึงญาติของนางเจดียวฯ ได้กล่าวห้ามมิให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปยุ่งเกี่ยว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงส่งนางเจดียวฯ ที่บ้านแล้วเดินทางกลับ
แต่หลังจากนั้นภายในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๒๒.๓๐ น. นางประนอม โพประพันธ์
เพื่อนบ้านพบเห็นว่านางเจดียวฯ ถูกปล่อยให้นั่งคาถกนอนอยู่นอกบ้านในขณะที่มีฝนตกหนัก
นางประนอมฯ จึงโทรศัพท์แจ้งให้สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกทราบ พนักงานสอบสวน
จึงส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมารับนางเจดียวฯ ไปที่สถานีตำรวจและบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด
ไว้เป็นหลักฐานในรายงานประจำวันเท่านั้น โดยมีใ้เป็นการรับแจ้งความดำเนินคดีอาญา
ผู้ใดแต่อย่างใด ดังนั้น ที่ผู้ร้องอ้างว่าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกไปพบและข่มขู่เรื่องการแจ้งความ
ดำเนินคดีอาญาข้อหาไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้าน จึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริง อีกทั้งไม่ปรากฏ
พยานหลักฐานว่ามีการกล่าวด้อยค่าดังกล่าวจริง ประกอบกับเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องอ้างว่า
เป็นการกล่าวข่มขู่ นั้นก็จะเห็นได้ว่า น่าจะเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดักเค้นญาติของผู้ร้อง
ด้วยความหวังดีว่าไม่สมควรกระทำในลักษณะที่ทอดทิ้งปล่อยให้นางเจดียวฯ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุ
และมีสภาพร่างกายพิการนั่งคาถกนอนอยู่นอกบ้านตามลำพังในยามวิกาลเสียมากกว่า

ถ้าหากกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าไปขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความแต่กลับถูกเจ้าหน้าที่
ตำรวจตะคอกไล่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า
สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกมีหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี
ลักษณะ ๑๒ ว่าด้วยรายงานประจำวัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งใน
ระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ระบุว่า ห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่จดบันทึกไว้ในรายงานประจำวัน
เว้นแต่ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความตามที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐาน และให้
หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ดังนั้น ผู้ร้องซึ่งมิได้เป็น
ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจของผู้แจ้งความจึงไม่มีสิทธิไปขอคัดสำเนารายงานประจำวัน
การที่พนักงานสอบสวนไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานประจำวันจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่
โดยถูกต้องตามระเบียบราชการแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องอ้างว่าถูกพนักงานสอบสวนตะคอก
ไล่ นั้น ศ.ต.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ ผู้ถูกกล่าวหาหาพาดพิงได้ให้ข้อคำปฏิเสธ และไม่ปรากฏ
พยานหลักฐานใดที่แสดงว่าพนักงานสอบสวนได้กระทำการในลักษณะดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ พบว่าผู้ร้องและญาติ
ได้อุปการะดูแลนางเจดียวฯ ซึ่งเป็นยายของคนอย่างไม่เหมาะสม โดยเข้ามาให้อาหารแก่
นางเจดียวฯ เพียงวันละครั้ง และปล่อยให้นางเจดียวฯ ซึ่งมีอายุ ๘๐ ปี และมีสภาพร่างกายที่
อ่อนแอมีอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง อาศัยอยู่ในบ้านตามลำพังโดยไม่สามารถออกนอกบ้านได้
เพราะถูกล่อลวงญแจประตูหน้าไว้ด้านนอก ส่วนประตูลงถึงแม้จะใส่กลอนจากด้านในแต่ก็

อยู่สูงจากพื้นในระดับที่สภาพร่างกายของนางเจตติยาฯ ไม่สามารถเปิดประตูได้ด้วยตนเอง
ดังปรากฏตามคำยืนยันของเพื่อนบ้านว่านางเจตติยาฯ ไม่เคยออกจากบ้านพักมานานแล้ว ดังนั้น
เพื่อประโยชน์แห่งมนุษยธรรม คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ประสานงานให้จังหวัดราชบุรีและ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นางเจตติยาฯ ตามสมควรต่อไปแล้ว
และเนื่องจากข้อเท็จจริงตามการตรวจสอบปรากฏว่า นางเจตติยาฯ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับ
การดูแลจากรัฐแต่กลับไม่ได้รับการดูแลจากรัฐแม้แต่น้อย ดังปรากฏตามที่ผู้ใหญ่บ้านได้อ้างว่า
ไม่เคยทราบมาก่อนว่านางเจตติยาฯ ถูกปล่อยให้อยู่คนเดียวในบ้านเพราะบ้านปิด
ตลอดเวลา และมีปัญหาวานางเจตติยาฯ เป็นผู้ที่มียาชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของท้องที่อื่นโดยที่
มิได้แจ้งย้ายชื่อเข้ามาในบ้านหลังดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติจึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะถึงกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ
กระทรวงมหาดไทยให้ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุ
ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ต่อไป

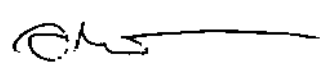
มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน และให้มี
ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย
จังหวัดราชบุรี และสำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี
เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

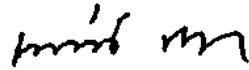
ข้อเสนอแนะ

๑. ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุ
ในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้และกรณีอื่นๆ ที่ผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลด้านความปลอดภัย
สุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลือที่
เหมาะสมจากรัฐ รวมทั้งจากบุคคลในครอบครัวของผู้สูงอายุเอง เพื่อพิจารณาปรับปรุง
นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและสงเคราะห์ผู้สูงอายุ
ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๕๑ อย่างแท้จริง

๒. ให้กระทรวงมหาดไทยหยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแล
ช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของ
ระบบทะเบียนราษฎรซึ่งเกิดขึ้นในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
กฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า
๖๐ ปี ให้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม ครบถ้วน และทั่วถึงทุกราย

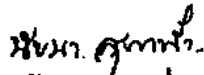

๓. ให้จังหวัดราชบุรีประสานงานกับสำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรีเพื่อพิจารณาคำเนินการสงเคราะห์นางเฉลียว จันทร์แก้ว ให้ได้รับการดูแลด้านสุขภาพและสวัสดิการผู้สูงอายุจากทางราชการอย่างเหมาะสม และรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

(นายเสน่ห์ จามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางศานันยา สุภาพงษ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายประคิษฐ์ เจริญไทยทวี)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุทิน นพเกตุ)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสุนิ ไชยรส)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวัน)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(คุณหญิงอัมพร มิทข)

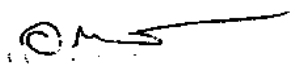
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวอาภร วงษ์สังข์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
120 ถนนราชดำเนินกลาง กรุงเทพมหานคร 10200
ชั้น 6 อาคารบี ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

ใบมอบหมายที่ ๑/๒๕๕๒
มอบหมายการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอโยธยา

กรุงเทพมหานคร

10200

A. 2